

ПОЖУРИЛОСЯ МИЛЕЄ БРАТТЯ

**Пожурилося
Милеє браття,
Що й у нових кайданах**

**Що набор беруть,
І наклад кладуть,
Ще й на панщину гонять.**

**Золота грива
Перса покрила
У коня вороного...
Білеє личко,
Чорнії брови
У козака молодого.**

**Сідлає козак
Коня вороного,
Та й їде на Вкраїну,
А за ним, за ним
Отець-матуся:
„Завернися, мій сину!”**

**„Ой, не вернуса,
Отець - матуся,
Поїду на Вкраїну,
В мене кінь вороний,
Сам я молодий,
То, здається, не загину!”**

**Поїхав козак
В зелений байрак,
Став коня напувати,
А за ним, а за ним
Та пан Журавський,
Хоче в неволю взяти.**

**„Ой, бери, пане,
Сукна й жупани,
Ще й коня вороного, —
Не візьми мене
У неволеньку
Козака молодого!”**

**Узяли його,
Повели його
Ярами й долинами,
Та й зняли йому
З пліч голівоньку
Між трьома могилами.**